

SWIT RECORDS

Dolça companyia

TEXT PERE PONS
FOTO JUAN MIGUEL MORALES

En sintonia amb el lema històric del seu victoriós Barça –‘més que un club’–, **Ignasi Terraza** és molt més que un músic de jazz. Impulsor de la marca Swit Records com a segell discogràfic i empresa de management, el pianista dóna l’alternativa a joves aspirants com el pianista **Bernat Font**, contribueix al debut de noves veus com la de **Susana Sheiman** –*Swing Appeal*– i edita excel·lents treballs a càrrec del seu propi trio enregistrats a l’altra punta del món –*Live at The Living Room, Bangkok*–. Sense pretendre ironia per la seva ceguesa, iniciatives com la seva el converteixen en un visionari del jazz.

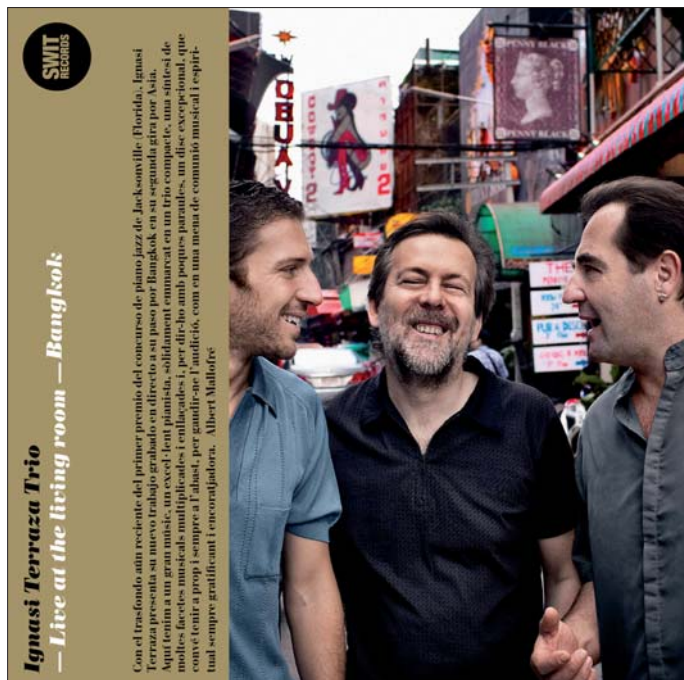

Ignasi Terraza és un músic brillant amb una progressió imparabile. Ciutats europees amb una llarga tradició jazzística com la francesa Marciac i clubs històrics com el Ronnie Scott de Londres el tenen en nòmina. De les seves virtuts n'han pres nota els mateixos nord-americans, que li van concedir el màxim guardó en el concurs The Great American Jazz Piano Competition l'any 2009. En els darrers temps, a més, ha actuat a les Filipines, la Xina i el Japó. Tot i que el trio és el seu hàbitat natural, guarda al rebost una gravació a piano sol a la sala de cambra del Palau de la Música, ha tocat al costat de figures històriques com **Lou Donaldson** i **Phil Woods**, disposa de la complicitat de col·laboradors de la talla del saxofonista **Jesse Davis** o el trompetista **Damon Brown**, avala la nova generació amb propostes com la del quintet de **Joan Chamorro & Andrea Motis**, i en el terreny del gran format exerceix com a pianista de la **Barcelona Jazz Orquestra** sota la direcció de **Dani Alonso**. Tot aquest extens full de serveis es deu en bona mesura als mèrits propis d'un músic inquiet i exigent que ha sabut evolucionar a partir dels paràmetres originals del jazz clàssic. Però això difícilment hauria estat factible si no hagués

“NO ÉS GENS FÀCIL QUE ET FACIN CAS QUAN VOLS VENDRE DISCOS DE JAZZ”

tingut al darrere –o al costat– tot un equip de persones que s'ha fet càrrec de la logística, la promoció, la contractació, la imatge i totes les gestions indispensables perquè pogués créixer i projectar-se com a músic. Un equip amb mínims recursos i màxima eficàcia que a la distància més curta es concreta en la figura de dues dones: Míriam Guardiola i Imma Espunyes. Guardiola va conèixer **Terraza** amb la voluntat de provar-se com a cantant de jazz. Havia estudiat turisme i el cant i la música eren les seves passions. La connexió va ser instantània, però en lloc de llançar-se a l'escenari es va convertir en mànager d'aquell músic que tant admirava. “Tenia una timidesa que encara no he sabut vèncer, i veia que al darrere hi havia molta feina per fer”, es justifica. La feina començava per activar una empresa d'autogestió que donés el màxim de visibilitat, projecció i independència als propòsits

i voluntats que li havia manifestat el pianista. El primer pas va ser reciclar l'herència del segell Swingfònic, que **Ignasi Terraza** havia fundat amb **Oriol Bordas**, i crear una nova marca que fos discogràfica, agència de management i de contractació al mateix temps. El nom de Swit Records va ser fruit de la conjunció de la paraula 'swing' amb les inicials del nom i cognom del pianista: un joc semblant al que havia establert amb el treball *IT*'s: *Comming* (TCB, 2004). El llançament de la nova marca el va establir la publicació del disc *In a Sentimental Groove* (Swit Records, 2006), i l'encarregada de fer arribar aquesta novetat als mitjans va ser Imma Espunyes, com a responsable de premsa i comunicació. El seu domini de cinc llengües –formada a l'escola de traductors i intèrprets– i la seva experiència a la Jazz Cava de Terrassa li donaven el perfil idoni per desenvolupar la seva tasca. “No és gens fàcil que et facin cas quan es tracta de vendre discos d'una música amb la incidència que té el jazz, i encara menys a una escala internacional, on el domini del mercat nord-americà és gairebé absolut. Però la gran capacitat de l'**Ignasi** per col·laborar amb músics de tot arreu i el bon ús que desenvolupem a les xarxes socials, blogs i

IGNASI TERRAZA TRIO
Live at the Living Room, Bangkok
(Swit Records, 2011)

SUSANA SHEIMAN & IGNASI TERRAZA TRIO
Swing Appeal
(Swit Records, 2011)

altres eines d'internet ens han permès tenir accés a llocs i gent on deu anys enrere hauria estat impensable arribar.”

Al treball crematístic de Guardiola i Espunyes s'hi va afegir l'aportació artística de la dissenyadora gràfica Natàlia Cuadrado, professora de l'Escola d'Art i Disseny i creadora amb estudi propi. El canvi d'imatge, segons confessa, va sorgir d'una curiosa confusió: “Quan em van dir el nom de la companyia em vaig pensar que es referien a la paraula *sweet* (dolç), i em va fer molta gràcia la vinculació d'un terme amb certa dosi d'innocència amb el jazz. Com que es tractava de discos, la imatge que em va venir al cap va ser rodona, com la dels Lakasitos de colors, i la tipografia la boldoni itàlica. Un cop vaig haver presentat la idea vaig saber que el *sweet* era en realitat Swit, però sembla que tots van quedar molt contents de la confusió”.

A banda del logo, Cuadrado també és responsable del disseny de les portades i del format de *digipack* que les personalitza. “Parteixo de la idea que el disc es valori com un objecte de col·leccionista, i tant la presentació com la foto de portada, que procurem fer a partir del referent dels models

“EL DISSENY PARTEIX DE LA CONFUSIÓ DE LES PARAULES ‘SWIT’ I ‘SWEET’ (DOLÇ)”

clàssics, busquen que el consumidor distingeixi aquest producte de la resta de discos que hi ha al mercat, el pugui identificar i el consideri únic”, comenta la dissenyadora.

Aquesta feina es fa visible amb títols com *Plaça Vella* (2009), de **Josep Maria Farràs & Ignasi Terraza Trio**, la reedició de l'àlbum *Jazz a les fosques I*, remasterització del mateix any, i l'aposta per un nou valor, **Bernat Font**, amb *The Shout* (2010). Julio Cunill, Joan Martínez Serres i Eva Álvarez són alguns dels fotògrafs que han captat amb els seus objectius la imatge dels músics que es reproduïx a les portades. I pel que fa a novetats, Swit Records ha fet créixer el catàleg amb dues noves referències que mereixen una atenció molt especial: d'una banda l'àlbum *Swing Appeal*, que suposa el primer disc sota titularitat de la cantant **Susana Sheiman**, acompanyada

per **Ignasi Terraza** al piano, **Esteve Pi** a la bateria i **Giorgos Antonius** al contrabaix; una brillant i original relectura d'alguns dels estàndards menys coneguts d'autors clàssics com **Duke Ellington**, **Cole Porter** i **Jimmy Dorsey**, entre altres. I d'altra banda, un excel·lent directe del trio de **Terraza** gravat els dies 16 i 17 d'octubre del 2010 al Living Room de l'Hotel Sheraton de Bangkok (Tailàndia) –*Live at the Living Room, Bangkok*–, amb la inclusió extra de comentaris jazzístics a càrrec de **Juan Claudio Cifuentes**, **Albert Mallofré** i **Joe Zender**.

Pel que fa a ajuts, al marge d'alguna contribució puntual de l'ONCE i determinats desplaçaments que ha cobert l'Institut Ramon Llull, l'activitat de Swit Records continua obrint-se camí aliena a la més mínima subvenció. Tot i així, prefereixen creure que més tard o més d'hora aconseguiran algun suport institucional que no els aniria gens malament. “Les prioritats polítiques sempre són unes altres, però com a indústria cultural hem d'estudiar com formular la petició perquè se'ns tingui en compte”, declara el músic barceloní exercint ara com a empresari i portaveu de la ‘dolça’ Swit Records.

IGNASI TERRAZA TRIO
In a Sentimental Groove
(Swit Records, 2006)

J.M. FARRÀS & IGNASI TERRAZA TRIO
Plaça Vella
(Swit Records, 2009)

IGNASI TERRAZA TRIO
Jazz a les fosques I. Remastered
(Swit Records, 2009)

H. PURCELL - F. CAPELLA - A. ROIG
Dido and Aeneas - Roses de Gos
(Swit Records, 2009)

BERNAT FONT TRIO
The Shout
(Swit Records, 2010)